

[Hans Knudsen.]

er normalt skatteansat dér, hvor de hører hjemme.

De ønsker, der har været fremsat fra de søfarendes side, og som jeg her har nævnt, er altså imødekommet gennem lovforslaget, og samtidig klarer lovforslaget et andet problem, nemlig den ulighed, der nu består i beskatningen af gifte og ugifte søfolk. Det er vanskeligt at se den større visdom i, at en ugift dansk sømand, som opgiver sin bopæl i landet, og som ikke jævnlig anløber danske havne, kun skal betale kommuneskat, som oftest til en ret tilfældig kommune, og en kommuneskat, der oven i købet varierer fra 5-6 pct. op til 20 pct. af den skattepligtige indkomst, medens på den anden side en gift sømand må betale ikke alene kommuneskat, men også de normale statsskatter. Jeg ser med tilfredshed, at dette forhold bliver ændret således, at beskatningen bliver mere ensartet, og således, at den kommuneskat, der bliver indregnet i skatteskalaen, bliver af samme størrelse uden hensyn til, hvilken kommune man har tilhørsforhold til. Jeg skal ikke gå i enkeltheder med hensyn til, hvordan man efter lovforslaget ordner alle disse problemer; det er udførligt beskrevet ikke alene i selve forslagens paragraffer, men også i betænkningen, i bemærkningerne og i den højtærede ministers fremsættelsestale.

Må jeg i stedet for gøre et par bemærkninger om det, som bliver hovedresultatet af den samlede virkning af sømandsskatten. Den vil jo uægtelig på et par områder give forøgede skatteindtægter, nemlig de 15 pct. af fremmede søfolks bruttoindtægter, hvoraf vi ikke før har fået noget, og også et ikke helt ubetydeligt beløb af de ugifte danske søfolk, som nu slipper med en i mange tilfælde meget beskedent kommunal beskatning.

Disse forøgede skatteindtægter vil finansministeren ifølge sit forslag benytte fuldt ud til at give skattelettelser for de søfarende, som i dag rammes særlig hårdt af vort nuværende skattesystem. Så vidt jeg kan se, er hensigten med at skærpe beskatningen på de to nævnte områder ikke at opnå en større samlet skatteindkomst hos sømændene. Det, der indvindes her, giver man i lettelse ved de særlige beskatningskalaer, som i lovforslagets § 9 er opstillet

for sømandsskatten. Jeg går ud fra, at den væsentligste lettelse vil kunne findes i skalaen for familieførørgere.

I det meget udførlige og værdifulde statistiske materiale, som findes i den udmærkede betænkning, savner jeg egentlig kun en enkelt ting, nemlig sammenligninger vedrørende de faktiske skattebeløb for forskellige kategorier af søfarende. Jeg forstår godt, at det kan have sine vanskeligheder at opstille sådanne, skal vi sige mere personlige eksempler i en betænkning, men måske kan vi under udvalgsarbejdet få opstillet forskellige beregninger, så vi kan se, hvordan den nye lov faktisk kommer til at virke i forhold til de nugældende bestemmelser.

Under udvalgsarbejdet må vi vel også se lidt nærmere på de fradragsregler, som man, såvel i betænkningen som i lovforslaget, er nået frem til. Det er helt indlysende, at man ikke kan opstille beskatningstabeller, hvorefter kaptajnerne skal tilbageholde skatten i forhold til indkomstens eller hyrens størrelse, uden at man også må finde frem til nogenlunde ensartede fradragsregler. Jeg ser, at man ordner det på den måde, at de fradrag, der i dag gives på forskellig vis, af mindre, varierende størrelse — lønmodtagerfradrag A eller B o. s. v. — bliver til et generelt fradrag for alle på 120 kr. pr. måned. Det forekommer mig at være en god og kulant ordning af dette problem. Så bliver der ud over de 120 kr. et yderligere fradrag på 130 kr. pr. måned for dem, der sejler uden for det, man i lovforslaget kalder for nærfart. Dette fradrag skal, så vidt jeg kan se, være en afløser af det såkaldte „Amerikatillæg“, som man kender i dag; men jeg er ikke helt klar over, hvor meget fradraget faktisk skal dække, og hvor meget „Amerikatillægget“ faktisk dækker. Jeg går ud fra, at der også om dette har været forhandlet med søfartsorganisationerne, men det kan vi formentlig få nærmere rede på under udvalgsarbejdet.

Et lignende princip som det, jeg her har nævnt for disse to fradrags vedkommende, har man gennem skalaens udformning fulgt med hensyn til skattefradraget. Det er indlysende, at den principielle stilling, som folketingets forskellige partier har til skattefradragsreglen i almindelighed, ikke kan eller bør ændres ved gennemførelsen af dette